

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Victor Palancica în numele inculpaților, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală în privința lui:

Oborocean Valeri Gheorghe, născut la 25.09.1981, originar din r-nul Drochia, locuitor al mun. Chișinău, str. Gh.Cașu 20/3, ap. 74;

Denisov Nicolai Constantin, născut la 14.10.1983, originar din r-nul Drochia, locuitor al mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Vadullui Vodă 1, ap. 18,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.01.2015-22.04.2015;

instanța de apel: 21.05.2015-12.06.2015;

instanța de recurs: 12.01.2016-17.02.2016;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 aprilie 2015, au fost condamnați, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal:

- *Oborocean Valeri*, la 5 (cinci) ani închisoare cu amendă 500 unități convenționale, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- *Denisov Nicolai*, la 5 (cinci) ani închisoare cu amendă 500 unități convenționale, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Prin aceiași sentință a fost condamnat și Buravic Mihail în privința căruia hotărîrea nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 05.10.2014, aproximativ orele 05.00, Oborocean Valeri, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Buravic Mihail și Denisov Nicolai, în timp ce se aflau în preajma casei nr. 3 situată pe bd. Mircea cel Bătrîn 3, mun. Chișinău, aplicînd violență nepericuloasă față de cet. Nikolaev

Yordan, l-au doborât la pământ și în mod deschis au sustras de la el un telefon mobil de model „Samsung” la prețul de 2000 lei în care activa cartela SIM cu nr. 061179038 la prețul de 50 lei, un ceas de model „Quart” la prețul de 300 lei, o pereche de cercei din argint la preț de 300 lei și bani în sumă de 600 lei, astfel cauzând părții vătămate Nikolaev Yordan o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 3250 lei, ceea ce constituie 162,5 unități convenționale.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apeluri:

- *avocatul Palancica Victor în numele inculpaților Denisov Nicolai și Oborocean Valeri*, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Oborocean Valeri să fie achitat, pe motiv că fapta nu este săvârșită de inculpat, iar în privința lui Denisov Nicolai stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului avocatul a invocat:

- instanța de fond s-a bazat din start pe presupuneri, în exclusivitate, deoarece anume această viziune unilaterală a dus la condamnarea lui Oborocean Valeri și la emiterea sentinței ilegale;

- nici una dintre declarațiile martorilor existente la dosar nu a dus la stabilirea vinovăției inculpatului Oborocean Valeri, deoarece în unele cazuri se datorează presupunerilor declarate de acuzatorul de stat, care de fapt sunt mijloace de probațiune dar nu probe;

- învinuirea înaintată lui Oborocean Valeri și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine că Oborocean Valeri nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), c) și f) Cod penal;

- declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești sunt diverse, în instanța de judecată partea vătămată vine cu noi detalii, cu acușări și recunoașteri clare, astfel apar dubii cu privire la care din aceste declarații coincid realității. Totodată, declarațiile acesteia nu corespund cu faptele petrecute la data de 05.10.2014, deoarece nici nu sunt confirmate de declarațiile celorlalți participanți;

- atît martorul Cușnir Oleg cît și inculpații au declarat despre starea critică în care se afla partea vătămată care a căzut pe scări, ori era rezemată de perete, ori vomita însă cu siguranță nu era în stare să se țină pe picioare și mai mult ca atît să-și amintească ceva. Prin urmare, nu pot fi reținute afirmațiile părții vătămate precum că, a fost bătut și jefuit de trei persoane, deoarece aceasta nu putea să vadă sau să simtă cîte persoane îl lovesc sau îl jefuiesc și nu ține minte nimic din cele petrecute, încercînd să descrie alt loc al comiterii jafului;

- nu a fost demonstrat nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată faptul că, Denisov Nicolai având o înțelegere prealabilă cu Oborocean Valeriu și cu Buravic Mihail au comis acest jaf;

- inculpatul Denisov Nicolai și-a recunoscut parțial vina declarând, în același timp, căința sinceră pentru faptele săvârșite, menționează că, Denisov Nicolai nu a știut și nici nu putea să prevadă acțiunile care vor urma din partea lui Buravic Mihail și regretă cele întâmplate din cauza că acesta nu a putut prevedea acțiunile ulterioare;

- Denisov Nicolai a recunoscut parțial vina, însă nu recunoaște existența unei înțelegeri prealabile cu Oborocean Valeriu și cu Buravic Mihail, la fel și aplicarea violenței cu scopul însușirii bunurilor, deoarece acest lucru nu a existat și nici în cadrul ședinței de judecată nu și-a găsit confirmarea, loviturile părții vătămate au fost din cauza conflictului apărut spontan între ei și partea vătămată;

- Denisov Nicolai de la începutul urmăririi penale a colaborat activ cu organul de urmărire penală, are un loc permanent de trai unde se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii unde se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, de cele săvârșite sincer se căiește, a reparat benevol și integral părții vătămate Nikolaev Yordan prejudicial material și moral cauzat prin comiterea infracțiunii;

- acțiunile inculpatului Denisov Nicolai se încadrează în cerințele impuse și de art. 79 Cod penal, respectiv acesta a săvârșit pentru prima oară o infracțiune, vina a recunoscut-o pe deplin, anterior nu a fost condamnat, la fel, datorită faptului că, inculpatul conștientizează gravitatea faptelor sale, rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general, consideră că corectarea lui este posibilă fără a fi lipsit de libertate și privat de societate, deoarece nu prezintă nici un pericol social și nici nu ar fi rațional ca instanța să aplice o pedeapsă aspră;

- *inculpatul Oborocean Valeri*, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În argumentarea apelului a invocat că:

- nu recunoaște vina în infracțiunea imputată deoarece el a încercat să-i despartă;

- a cerut să-i fie prezentate amprente, să fie efectuată expertiza dactiloscopică, considerând că, dacă ele nu-s atunci nici componenta de infracțiune nu-i;

- partea vătămată a indicat din start că, acest om (Oborocean Valeri) nu este vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, s-a dispus respingerea, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul

Palancica Victor în interesele inculpaților Denisov Nicolai și Oborocean Valeri și apelul inculpatului Oborocean Valeri, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal, analizând și apreciind declarațiile inculpaților Oborocean Valeri și Denisov Nicolai, a constatat că declarațiile date prezintă o modalitate de apărare, cu scopul de a fi exonerati de răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților Oborocean Valeri și Denisov Nicolai în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Nikolaev Yordan, martorului Cușnir Oleg și materialele cauzei penale: procesul-verbal de reținere din 24.10.2014, este confirmat faptul că, la Buravic Mihai, în cadrul controlului corporal, a fost ridicat ceasul „Quartz” și telefonul mobil „Samsung”, sustrase în mod deschis de la Nicolaev Iordan, la 05.10.2014 (f.d. 22, vol. I); procesele-verbale de confruntare, dintre inculpatul Buravic M. și inculpații Denisov N. și Oborocean V., prin care se confirmă faptul că, aceștea au făcut declarații contradictorii, dând vina unul pe altul referitor la fapta imputată (f.d. 41-44, vol. I); procesul-verbal din 09.12.2014 de cercetare a obiectului, prin care este confirmat faptul cercetării bunurilor sustrase de la partea vătămată, care au fost depistate la momentul reținerii lui M. Buravic (f.d. 26-27, vol. I).

Colegiul penal a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulum de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților Oborocean Valeri și Denisov Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea daunei în proporții considerabile.*

Totodată, verificând argumentele invocate în apelurile depuse, Colegiul a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și

verificate în cadrul procedurii de examinare a apelurilor. La pronunțarea sentinței instanța de fond a dat apreciere argumentelor apelanților, iar fondul acuzării a făcut trimitere la probe concrete cercetate sub toate aspectele, fiecare în parte și în cumul, la fel instanța s-a referit la poziția inculpatului Oborocean Valeri cu privire la nerecunoașterea acuzării, constatând că, este o formă de eschivare de răspundere pentru infracțiunea comise.

Referitor la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Denisov Nicolai, Colegiul penal a indicat că, instanța de fond constatând vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile a reținut cumulul circumstanțelor atenuante și agravante, astfel, în lipsa circumstanțelor excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal, a aplicat inculpatului sancțiunea penală în limitele prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

5. Împotriva deciziei nominalizate recurs ordinar a declarat avocatul Victor Palancica în numele inculpaților Oborocean Valeri și Denisov Nicolai, invocând ca temeiuri de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Oborocean Valeri, pe motiv că fapta nu este săvârșită de inculpat, iar în privința lui Denisov Nicolai aplicarea unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal, deoarece consideră că instanța incorect a individualizat pedeapsa ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii.

În susținerea recursului a invocat aceleași motive ca și în apel redacte la pct. 3 din prezenta decizie, suplimentar indicând că:

- învinuirea înaintată lui Oborocean Valeri și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-au găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine că Oborocean Valeri nu a comis infracțiunea prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal;

- declarațiile părții vătămate nu corespund cu faptele petrecute la data de 05.10.2014 deoarece nici nu sunt confirmate de declarațiile învinuiților sau martorului Cușnir Oleg;

- atât martorul Cușnir Oleg cât și inculpații vorbesc despre starea critică în care se afla partea vătămată,- a căzut pe scări, ori era rezemată de perete, ori vomita însă cu siguranță nu era în stare să se țină pe picioare și mai mult ca atât să-și amintească ceva. Din aceste considerente urma să fie dată o apreciere critică declarațiilor date de partea vătămată.

- consideră că vina lui Oborocean Valeri în săvârșirea infracțiunii de jaf nu este dovedită, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri deoarece, în urma cercetării judecătorești, vina inculpatului în

săvârșirea infracțiunii urmează a fi confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

6. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția lui Oborocean V. și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 187 alin.(2) Cod penal o consideră legală și întemeiată, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, iar pedeapsa stabilită ambilor inculpați este în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul soluției, precum și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Denisov Nicolai și critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea art. 79 Cod penal.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor

art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Circumstanțele la care face referire recurentul referitor la recunoașterea de către inculpat a faptei comise și căința în legătură cu urmările survenite, lipsa antecedentelor penale, prezența unui loc stabil de muncă și a persoanelor la întreținere, recuperarea părții vătămate a prejudiciului material și moral pricinuit, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale ce ar face posibilă aplicarea art. 79 Cod penal în privința lui Denisov Nicolai.

Referitor la temeiul invocat prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și la cele invocate de recurent, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în

mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în **pct. 4** al prezentei decizii. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Totodată, referitor la declarațiile părții vătămate Nicolaev Yordan, la care face referire recurentul, precum că acestea nu corespund cu faptele petrecute la data de 05.10.2014, Colegiul penal specifică că acestea sunt consecutive deoarece, atît în cadrul urmării penale cît și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, acesta a declarat că a fost atacat anume de 3 persoane care i-au sustras bunurile, fiecare din aceste persoane avînd rolul său la comiterea crimei, unul aplica loviturile corporale, ceilalți îl țineau mîini și-i luau bunurile. Mai mult ca atît procesul verbal de confruntare dintre inculpatul Buravic Mihail și inculpații Denisov Nicolai și Oborocean Valeri confirmă faptul că aceștea au făcut declarații contradictorii, dînd vina unul pe altul referitor la fapta imputată.

Astfel, instanțele de fond justificat au apreciat probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate, a martorului, s-au expus asupra acestora, concluzionînd că declarațiile lor pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sunt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, mai mult că aceștia fiind audiați în prima instanță, au dat declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinați, conform art.312-313 Cod penal pentru darea mărturiilor false.

Prin urmare, Colegiul penal, relevă că în acțiunile inculpatului Oborocean Valeri sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în **pct.4.1** din prezenta decizie.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Astfel, motivele invocate de avocat în numele inculpaților sunt declarative și neîntemeiate, iar criticile formulate de recurent în recursul declarat au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeuri de casare a soluției adoptate.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Victor Palancica în numele inculpaților Oborocean Valeri și Denisov Nicolai este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Palancica în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Oborocean Valeri și Denisov Nicolai, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 martie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun